

اثرات مکمل سازی جیره با سین بیوتیک و منابع مختلف عنصر روی بر عملکرد، ایمنی و مورفولوژی روده در جوجه‌های گوشتی

محمود صحرایی^{۱*} حسین جانمحمدی^۲

(۱) بخش علوم دامی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان اردبیل، اردبیل-ایران

(۲) گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز، تبریز-ایران

(دریافت مقاله: ۱۵ فروردین ماه ۱۳۹۳، پذیرش نهایی: ۲۴ تیر ماه ۱۳۹۳)

چکیده

زمینه مطالعه: استفاده از سین بیوتیک و منابع مختلف عنصر روی در تغذیه جوجه‌های گوشتی باعث بهبود عملکرد و ایمنی می‌گردد. **هدف:** این آزمایش با هدف ارزیابی اثرات سطوح مختلف سین بیوتیک نوع بایومین ایمو و منابع مختلف عنصر روی بر عملکرد، ایمنی و مورفولوژی روده جوجه‌های گوشتی انجام شد. **روش کار:** در این آزمایش از ۷۸۰ قطعه جوجه گوشتی جنس نردر قالب ۱۳ جیره آزمایشی مختلف با ۴ تکرار ۱۵ قطعه‌ای شامل جیره پایه بدون مکمل و جیره پایه مکمل شده با سطوح (۱/۵g) - (سین بیوتیک در کیلو گرم جیره) و (۱۵۰-۱۵۰ mg اکسید و بیوپلکس روی در کیلو گرم جیره) استفاده بعمل آمد. **نتایج:** افزایش وزن کل دوره در جیره پایه بدون مکمل کمتر، خوراک مصرفی و ضریب تبدیل غذایی در کل دوره آزمایش فقط در جیره پایه بدون مکمل بیشتر از بقیه بود ($p < 0/05$). در این آزمایش فقط جیره‌های حاوی سطح ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه سطح ۱۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی تیتراآنتی بادی بیشتری تولید کردند ($p < 0/05$). در بخش دوازده طول ویلی در جیره مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg/۵g اکسید و بیوپلکس روی کمتر بود ($p < 0/05$). طول ویلی‌های ژنوم در جیره مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg/۵g اکسید و بیوپلکس روی بیشتر از سایرین بوده و طول ویلی به عمق کریپت بیشترین مقدار را در جیره‌های آزمایشی دارای ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg/۵g اکسید و بیوپلکس روی و ۱۵۰mg/۵g اکسید و بیوپلکس روی نشان داد ($p < 0/05$). **نتیجه‌گیری نهایی:** بهترین شاخص کارایی تولید در جیره غذایی مکمل شده با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید روی مشاهده گردید و همچنین جیره‌های مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک و ۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی اثرات مثبت و مفیدی بر واکنش‌های سیستم ایمنی و ساختار مورفولوژیکی روده داشتند.

واژه‌های کلیدی: جوجه گوشتی، ایمنی، عملکرد، سین بیوتیک، روی

می‌نمایند که زیست‌فراهمی این عناصر نیز در این جیره‌ها تحت تأثیر فیتات، فیبر و یون‌های دو ظرفیتی قرار داشته و بسیار پائین است (۹، ۱۸). لذا برای رفع مشکل در سال‌های اخیر از مکمل‌های آلی و معدنی موجود در بازار برای تأمین عنصر روی در جیره طیور استفاده می‌گردد که معمولاً در جیره‌های رایج تجاری ۹۴٪ روی مصرفی از منابع مذکور دفع می‌گردد که ناشی از مقادیر بالای روی مصرفی و بهره‌وری کمتر از این عنصر در جیره‌هاست به نظر می‌رسد مصرف اشکال آلی این عنصر، با افزایش راندمان هضم و جذب روی، مشکلات ناشی از دفع زیاد این عنصر به محیط را تقلیل دهد. چون از قابلیت دسترسی بالایی نسبت به ترکیبات معدنی روی در تغذیه طیور برخوردارند (۶، ۲۲، ۳۹). همچنین مطالعات نشان داده مصرف برخی از ترکیبات محرک رشد از قبیل سین بیوتیک‌ها، پری بیوتیک‌ها و پروبیوتیک‌ها باعث افزایش جذب و ابقاء مواد معدنی در انسان و حیوان می‌گردند. چون فرآورده‌های حاصل از تخمیر این ترکیبات به علت تولید اسیدهای چرب کوتاه زنجیر منجر به کاهش pH دستگاه گوارش و به تبع افزایش حلالیت مواد معدنی، بهبود جذب، تشکیل کمپلکس با مواد معدنی، تولید متابولیت باکتریایی از قبیل بوتیرات و تحریک اپیتلیوم روده و افزایش ظرفیت جذب می‌گردند (۳۱). با توجه به

مقدمه

عنصر روی در فعالیت بیش از ۳۰۰ آنزیم در بدن مشارکت داشته و در تعداد زیادی از فعالیت‌های آنزیمی، متابولیکی، سیستم دفاع آنتی‌اکسیدانی و جاروب کردن رادیکال‌های آزاد نقش مهمی برعهده دارد (۲۹). این عنصر نقش مؤثری در سیستم ایمنی، کیفیت لاشه، پر درآوری، عملکرد آنزیم‌های کاتالاز، کربونیک آنهیدراز، آلکالین فسفاتاز (۱۸) و بهبود عملکرد روده کوچک طیور (۴۰) ایفا می‌نماید. مطالعات نشان داده وقتی جوجه‌ها با ویروس بیماری نیوکاسل یا اندوتوکسین اشرشیاکلی آلوده شوند دارای روی پائینی در خون خواهند بود. تغییرات موقتی و ناگهانی روی در پاسخ به عفونت در بافت‌های دخیل در ایمنی ممکن است در واکنش به عفونت باشد. چون میزان زیادی از روی به عنوان کوفاکتور در آنزیم‌های مؤثر در دفاع علیه پاتوژن‌ها استفاده می‌شود (۲۶). پیشرفت‌های حاصله در امر تغذیه و اصلاح نژاد جوجه‌های گوشتی در دهه اخیر باعث افزایش سرعت رشد گردیده که همه این عوامل بر نیازمندی سویه‌های تجاری موجود در بازار تأثیر گذار بوده در حالی که جیره‌های عملی حاوی ذرت - کنجاله سویا مقادیر کمتری از عنصر روی را تأمین

فرمول ذیل در کل دوره رکورد گیری شد.

شاخص کارایی تولید (۳)

$100 \times \left[\frac{\text{ضریب تبدیل غذایی} \times \text{سن به روز}}{\text{وزن زنده به کیلوگرم} \times \text{درد زنده مانی}} \right]$ = شاخص کارایی تولید

بررسی مورفولوژی روده: در پایان آزمایش ۲ قطعه از هر تکرار به صورت تصادفی انتخاب و بعد از کشتار کل روده برداشته شده و بعد از تمیز کردن محتویات، قسمت های مختلف آن به صورت ذیل قطعه بندی شد و بعد از برش به اندازه ۵ Cm از هر ناحیه تا زمان مطالعه در محلول ۱۰٪ فرمالین قرار داده شدند. بعد از تهیه مقاطع بافتی و جاگذاری آنها در حامل های مخصوص (بسکت ها)، مراحل آماده سازی نمونه ها توسط دستگاه خودکار پروسس بافت صورت گرفت. در مرحله بعدی برش های عرضی از نمونه های آماده شده، تهیه گردید که به کمک دستگاه میکروتوم چرخان (مدل Leica 1512) و با ضخامت ۵ μm صورت گرفت. برای بررسی بافت های تهیه شده از میکروسکوپ نوری متصل به رایانه استفاده و با نرم افزار مربوطه، فراسنجه های مورد نظر اندازه گیری شد (۳).

آنالیز آماری: آنالیز داده های حاصل از این آزمایش با استفاده از رویه GLM نرم افزار (SAS9.1) بر اساس مدل کاملاً تصادفی پرورش فاکتوریل انجام گردید. این مدل شامل اثرات سین بیوتیک، منبع روی، سطوح مصرف منابع مختلف روی، اثرات متقابل بین آنها بود و مقایسه میانگین جیره های آزمایشی مختلف با تست توکی کرام در سطح احتمال ۵٪ انجام گردید.

نتایج

عملکرد: اثرات مکمل سازی جیره پایه با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر صفات عملکردی جوجه های گوشتی در جداول ۱، ۲ و ۳ ارائه شده است. افزایش وزن مرحله آغازین (۱۴-۰ روزگی) در جیره پایه بدون مکمل برابر با ۳۰۴g بوده که فقط با سطح ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه سطوح ۱۰۰mg و ۱۰۰mg اکسید روی در کیلو گرم جیره پایه تفاوت آماری معنی داری داشت. همچنین جیره پایه مکمل شده با ۱g سین بیوتیک و سطح ۱۵۰mg اکسید روی در کیلو گرم جیره، افزایش وزن کمتری نسبت به سطوح ۱۰۰mg و ۱۰۰ به اضافه ۱/۵g سین بیوتیک در کیلو گرم جیره پایه از لحاظ آماری کمتر داشته و فقط سین بیوتیک و سطح روی مصرفی اثرات متقابل نشان دادند ($p < 0.05$). در مرحله رشد (۳۵-۱۵ روزگی) مکمل سازی جیره پایه با سین بیوتیک، منبع روی و سطح روی اثرات متقابل معنی داری نشان دادند به طوری که جیره پایه بدون مکمل با ۱۲۷۳g کمتر از بقیه بود. همچنین مکمل سازی جیره با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۵۰mg اکسید روی در کیلو گرم جیره با ۱۳۶۰g از نظر آماری کمتر از جیره های آزمایشی حاوی ۱g سین بیوتیک و ۱۰۰mg اکسید و بیوپلکس روی بود ($p < 0.05$). افزایش وزن در مرحله پایانی (۴۹-۳۶ روزگی) صرفاً تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی افزوده شده به جیره پایه قرار داشت به طوری که جیره پایه بدون مکمل افزودنی با ۱۲۳۲g افزایش وزن

این موارد به نظر می رسد مصرف همزمان سین بیوتیک ها و منابع آلی و معدنی عنصر روی در تغذیه جوجه گوشتی علاوه بر اثرات سینرژتیک بر قابلیت دسترسی روی، می تواند نقش مؤثری بر عملکرد، افزایش قدرت ایمنی، ساختار فیزیولوژیکی و مورفولوژی روده در جوجه های گوشتی داشته باشد و نظر به انجام نشدن چنین مطالعه ای در جوجه گوشتی، اجرای این تحقیق ضروری به نظر می رسد.

مواد و روش کار

تهیه جیره های آزمایشی: در این آزمایش از اکسید روی به عنوان مکمل معدنی و بیوپلکس روی به عنوان مکمل آلی روی هر کدام در ۳ سطح ۱۰۰، ۵۰ و ۱۵۰ mg/kg جیره علاوه بر روی موجود در جیره پایه (ذرت - کنجاله سویا) و سطوح ۱/۵ و ۱ g/kg جیره از سین بیوتیک (نوع بیومین ایمنو) که دارای ترکیباتی از قبیل: پروبیوتیک اینتروکوکوس فاشیوم ای ام بی^۳ ۵۲ با 5×10^{11} cfu/kg^۴، پری بیوتیک (فروکتوالیگوساکارید^۵) و محرک سیستم ایمنی (فایکوفیتیک^۶) بود. در مراحل آغازین، رشد و پایانی پرورش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی به صورت ۲×۳×۲ با ۱۲ جیره غذایی آزمایشی و یک جیره پایه بدون مکمل با ۴ تکرار ۱۵ قطعه ای از ۷۸۰ قطعه جوجه گوشتی جنس نر سویه کاب در سیستم بستر استفاده گردید. جیره های مورد استفاده در این آزمایش بر اساس راهنمای پرورش جوجه گوشتی سویه کاب ۵۰۰ برای هر سه مرحله آغازین، رشد و پایانی تنظیم شده و از محل اجرای آزمایش تهیه گردید. میزان ماده خشک، پروتئین خام، کلسیم، فسفر، آهن، مس، منگنز و روی جیره های مصرفی در طی آزمایش مطابق روش های استاندارد آنالیز گردید (۲). سایر مواد مغذی جیره به صورت محاسباتی تعیین گردید. میزان روی موجود در آب مصرفی قابل اغماض بود. جوجه های گوشتی یکروزه به صورت انفرادی توزین و در پن های به ابعاد (۱۵۰×۱۵۰ Cm) به صورت تصادفی توزیع شدند. در طی آزمایش از برنامه نوری مطابق با کتابچه راهنمای پرورش سویه کاب در سالن استفاده و آب و غذا به صورت آزاد در اختیار جوجه ها قرار داشت و برنامه بهداشتی و واکسیناسیون آنها مطابق توصیه راهنمایی پرورش جوجه های گوشتی انجام گردید.

اندازه گیری تیترانتی بادی و وزن اندام دخیل در سیستم ایمنی: از هر تکرار ۲ قطعه جوجه گوشتی به طور تصادفی انتخاب شده و خونگیری ۱۲ روز بعد از واکسیناسیون نوبت دوم که معادل روز ۲۷ دوره پرورش بود، انجام گردید و میزان تیترانتی بادی مطابق روش Anon در سال ۱۹۷۱ تعیین گردید (۱). همچنین وزن نسبی تیموس، بورس فابریسیوس و طحال با تقسیم وزن اجزای مذکور به وزن زنده و ضرب آن در عدد ۱۰۰ محاسبه گردید.

شاخص های مورد استفاده در ارزیابی عملکرد: خوراک مصرفی، میانگین افزایش وزن، ضریب تبدیل غذایی برای هر پن بعد از تصحیح برای تلفات احتمالی به صورت هفتگی و شاخص کارایی تولید بر اساس

جدول ۱. اثرات مکمل سازی جیره با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر افزایش وزن و خوراک مصرفی جوجه های گوشتی. (*). اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

سین بیوتیک (g/kg)	منبع	سطح	افزایش وزن (g)			خوراک مصرفی (g)			
			آغارین	رشد	پایانی	کل	رشد	پایانی	
کنترل (جیره پایه)	.	.	۳۰۴ ^a ± ۸/۶۴	۱۲۷۳ ^a ± ۱۴/۴	۱۲۳۲ ^a ± ۲۱/۷	۲۸۱۰ ^a ± ۲۴/۲	۵۱۲ ^a ± ۱۱/۵	۲۷۹۹ ^a ± ۴۷	۵۸۹۴ ^a ± ۴۹/۶
۱	اکسید	۵۰	۳۱۷ ^a ± ۸/۶۴	۱۳۶۰ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۷۳ ^b ± ۲۱/۷	۳۰۴۹ ^{bd} ± ۲۴/۲	۴۵۲ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۱۳ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۰۰ ^b ± ۴۹/۶
		۱۰۰	۳۵۵ ^{abc} ± ۸/۶۴	۱۴۹۳ ^c ± ۱۴/۴	۱۳۳۹ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۱۸۸ ^c ± ۲۴/۲	۴۸۴ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۰۸ ^b ± ۲۵/۶	۵۴۷۷ ^b ± ۴۹/۶
		۱۵۰	۳۴۹ ^{abc} ± ۸/۶۴	۱۴۰۸ ^{bc} ± ۱۴/۴	۱۳۲۲ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۰۷۹ ^c ± ۲۴/۲	۴۶۳ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۸۷ ^{ab} ± ۲۵/۶	۵۵۲۰ ^b ± ۴۹/۶
		۵۰	۳۲۴ ^{abd} ± ۸/۶۴	۱۳۸۹ ^c ± ۱۴/۴	۱۳۷۵ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۰۸۹ ^c ± ۲۴/۲	۴۴۹ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۲۰ ^b ± ۲۵/۶	۴۹۰۶ ^b ± ۴۹/۶
		۱۰۰	۳۴۱ ^{acbd} ± ۸/۶۴	۱۴۹۵ ^{bc} ± ۱۴/۴	۱۳۲۵ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۱۶۲ ^c ± ۲۴/۲	۴۶۷ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۳۹۶ ^b ± ۲۵/۶	۵۴۴۴ ^b ± ۴۹/۶
۱/۵	اکسید	۵۰	۳۶۱ ^{bcd} ± ۸/۶۴	۱۳۸۱ ^{bc} ± ۱۴/۴	۱۳۳۱ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۰۷۴ ^c ± ۲۴/۲	۴۸۲ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۵۳ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۴۱ ^b ± ۴۹/۶
		۱۰۰	۳۱۰ ^{bd} ± ۸/۶۴	۱۴۴۰ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۱۴ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۰۶۵ ^c ± ۲۴/۲	۴۵۸ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۷۴ ^{ab} ± ۲۵/۶	۵۴۶۹ ^b ± ۴۹/۶
		۱۵۰	۳۸۴ ^{bcd} ± ۸/۶۴	۱۴۱۰ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۴۰ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۱۳۴ ^c ± ۲۴/۲	۴۵۴ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۳۴ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۱۹ ^b ± ۴۹/۶
		۵۰	۳۶۳ ^{bd} ± ۸/۶۴	۱۳۸۰ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۴۴ ^{ab} ± ۲۱/۷	۳۰۸۷ ^c ± ۲۴/۲	۴۷۲ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۳۵ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۰۵ ^b ± ۴۹/۶
		۱۰۰	۳۷۰ ^{cd} ± ۸/۶۴	۱۴۱۹ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۷۰ ^b ± ۲۱/۷	۳۱۵۹ ^c ± ۲۴/۲	۴۴۲ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۵۷ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۲۳ ^b ± ۴۹/۶
۱/۵	بیوپلکس	۵۰	۳۰۴ ^a ± ۸/۶۴	۱۳۹۵ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۴۴ ^b ± ۲۱/۷	۳۰۴۴ ^d ± ۲۴/۲	۴۴۱ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۳۳ ^b ± ۲۵/۶	۵۴۶۹ ^b ± ۴۹/۶
		۱۰۰	۳۶۰ ^{cd} ± ۸/۶۴	۱۴۱۹ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۷۰ ^b ± ۲۱/۷	۳۱۵۹ ^c ± ۲۴/۲	۴۴۲ ^b ± ۱۱/۵	۲۴۵۷ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۲۳ ^b ± ۴۹/۶
۱۵۰	۳۶۶ ^d ± ۸/۶۴	۱۳۹۶ ^b ± ۱۴/۴	۱۳۶۱ ^b ± ۲۱/۷	۳۱۲۴ ^c ± ۲۴/۲	۴۸۶ ^{ab} ± ۱۱/۵	۲۴۰۴ ^b ± ۲۵/۶	۵۵۲۹ ^b ± ۴۹/۶		

(*) اثرات

سین بیوتیک	۰/۱۰۱	۰/۰۸۶	۰/۹۰۸	۰/۷۳۶	۰/۲۸۱	۰/۵۱۵	۰/۸۲۲	۰/۰۰۱۰
منبع روی	۰/۷۲۱	۰/۷۷۰	۰/۳۳۳	۰/۵۶۷	۰/۶۶۹	۰/۳۱۸	۰/۶۰۸	۰/۸۹۴
سطح روی	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۷۳۳	۰/۰۰۰۱	۰/۰۱۲	۰/۵۲۰	۰/۹۱۱	۰/۳۶۶
سین بیوتیک × منبع روی	۰/۵۰۳	۰/۶۲۴	۰/۳۰۴	۰/۷۰۵	۰/۷۱۴	۰/۸۹۹	۰/۵۲۸	۰/۶۵۴
سین بیوتیک × سطح روی	۰/۰۰۵۷	۰/۰۰۰۱	۰/۴۲	۰/۲۲۸	۰/۱۰۵	۰/۰۲۲	۰/۳۰۴	۰/۴۳۸
منبع روی × سطح روی	۰/۱۹۷	۰/۷۹۴	۰/۹۶۸	۰/۸۹۶	۰/۱۳۵	۰/۵۷۶	۰/۸۳۸	۰/۸۶۸
سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی	۰/۸۶۳	۰/۰۲۵۱	۰/۷۴۶	۰/۲۰۵	۰/۸۵۰	۰/۵۱۴	۰/۷۷۰	۰/۹۸۷

مکمل شده با سطوح ۱۵۰-۵۰ mg اکسید و بیوپلکس روی به اضافه ۱ kg سین بیوتیک و همچنین سطوح ۱۰۰، ۱۵۰ mg اکسید در کیلو گرم و ۵۰، ۱۵۰ mg بیوپلکس روی به علاوه ۱/۵ سین بیوتیک در کیلو گرم بود (p < ۰/۰۵). خوراک مصرفی مرحله پایانی (۳۶-۴۹ روزگی) تحت تأثیر جیره های آزمایشی مختلف قرار نداشت. در کل دوره آزمایش اثرات متقابلی از مکمل روی و سین بیوتیک مشاهده نگردید. ولی فقط جیره پایه بدون مکمل خوراک مصرفی بیشتری نسبت به سایرین نشان داد (p < ۰/۰۵). ضریب تبدیل غذایی در مرحله آغازین (۱۴-۰ روزگی) تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی افزوده شده به جیره های آزمایشی قرار داشت (p < ۰/۰۵). به طوری که در جیره پایه بدون مکمل بیشترین ضریب تبدیل غذایی نسبت به سایرین مشاهده گردید (p < ۰/۰۵). مکمل سازی جیره پایه با سطوح ۱/۵ سین بیوتیک به اضافه سطح ۱۰۰ mg اکسید و بیوپلکس روی باعث تفاوت معنی داری با سطوح ۱ g سین بیوتیک به اضافه سطح ۵۰ mg اکسید و بیوپلکس روی در جیره گردید (p < ۰/۰۵). سایر جیره های آزمایشی اختلاف آماری معنی داری نداشتند. در مرحله رشد (۳۵-۱۵ روزگی) ضریب تبدیل غذایی تحت تأثیر سین بیوتیک و سطح روی قرار داشت (p < ۰/۰۵) و بیشترین ضریب تبدیل غذایی

کمتر از جیره های آزمایشی دارای سطح ۱ g سین بیوتیک و سطح ۵۰ mg اکسید و بیوپلکس روی، ۱/۵ سین بیوتیک به اضافه سطوح ۱۵۰ mg اکسید روی و ۱۵۰-۵۰ mg بیوپلکس روی در کیلو گرم جیره بود (p < ۰/۰۵). ولی سایرین اختلاف آماری معنی داری نداشتند. در مورد افزایش وزن کل دوره اثرات متقابلی در خصوص افزودن سین بیوتیک و منابع عنصر روی مشاهده نگردید. لیکن جیره پایه بدون مکمل با ۲۸۱۰ g کمتر از بقیه بوده و میزان افزایش وزن در جیره های آزمایشی حاوی ۱ g سین بیوتیک به اضافه ۵۰ mg اکسید روی در کیلو گرم جیره و ۱/۵ سین بیوتیک به اضافه ۵۰ mg بیوپلکس در کیلو گرم جیره از لحاظ آماری کمتر از سایر جیره های آزمایشی حاوی مکمل بودند (p < ۰/۰۵). خوراک مصرفی در مرحله آغازین (۱۴-۰ روزگی) تحت تأثیر هیچ اثر متقابلی نبود لیکن مصرف خوراک در جیره پایه بدون مکمل با ۵۱۲ g از لحاظ آماری بیشتر از جیره های حاوی سطوح ۱ g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰ mg اکسید و بیوپلکس روی، ۱/۵ سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰ mg اکسید روی و سطوح ۵۰+۱۰۰ mg بیوپلکس روی بود (p < ۰/۰۵). ولی با سایر جیره های آزمایشی معنی دار نبود (p > ۰/۰۵). در مرحله رشد (۳۵-۱۵ روزگی) خوراکی مصرفی تحت سین بیوتیک و سطح عنصر روی بود و جیره پایه بدون مکمل روی با ۲۵۸۳ g بیشتر از جیره های آزمایشی

جدول ۲. اثرات مکمل سازی جیره با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر ضریب تبدیل غذایی و وزن زنده در جوجه های گوشتی. (*). اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

وزن زنده (g)	ضریب تبدیل غذایی			سطح	منبع	سین بیوتیک (g/kg)
	۴۹	۳۵	۱۴			
کنترل (جیره پایه)	۲۸۵۷ ^a ± ۲۲۴	۱۶۲۴ ^a ± ۱۴/۸	۳۵۱ ^a ± ۸/۶	۲/۲۷ ^a ± ۰/۰۲	۲/۰۲۷ ^a ± ۰/۰۱	۱/۶۸ ^a ± ۰/۰۲
	۳۰۹۶ ^b ± ۲۲۴	۱۷۲۴ ^b ± ۱۴/۸	۳۶۳ ^{abd} ± ۸/۶	۱/۸ ^{bd} ± ۰/۰۱	۱/۹۱ ^b ± ۰/۰۲	۱/۴۲ ^{bc} ± ۰/۰۲
	۳۲۳۵ ^b ± ۲۲۴	۱۸۹۶ ^c ± ۱۴/۸	۴۰۳ ^{bcd} ± ۸/۶	۱/۷۱ ^{ce} ± ۰/۰۱	۱/۹۳ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۶ ^{bc} ± ۰/۰۲
	۳۱۲۶ ^b ± ۲۲۴	۱۸۰۴ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۳۹۶ ^{bcd} ± ۸/۶	۱/۷۹ ^d ± ۰/۰۱	۱/۹۵ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۲ ^{bc} ± ۰/۰۲
۱	۳۱۳۶ ^b ± ۲۲۴	۱۷۶۰ ^{bd} ± ۱۴/۸	۳۷۰ ^{abcde} ± ۸/۶	۱/۷۷ ^{cde} ± ۰/۰۱	۱/۸۹ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۸ ^{bc} ± ۰/۰۲
	۳۲۰۹ ^b ± ۲۲۴	۱۸۸۴ ^c ± ۱۴/۸	۳۸۸ ^{abcde} ± ۸/۶	۱/۷۲ ^e ± ۰/۰۱	۱/۹۵ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۶ ^{bc} ± ۰/۰۲
	۳۱۲۱ ^b ± ۲۲۴	۱۷۹۰ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۴۰۹ ^{cde} ± ۸/۶	۱/۸۰ ^d ± ۰/۰۱	۱/۹۵ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۳ ^{bc} ± ۰/۰۲
	۳۱۱۱ ^b ± ۲۲۴	۱۷۹۷ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۳۵۷ ^{ad} ± ۸/۶	۱/۷۸ ^{bd} ± ۰/۰۱	۱/۹۶ ^b ± ۰/۰۲	۱/۴۷ ^b ± ۰/۰۲
	۳۱۸۱ ^b ± ۲۲۴	۱۸۴۱ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۴۳۱ ^{de} ± ۸/۶	۱/۷۶ ^{bcd} ± ۰/۰۱	۱/۹۶ ^b ± ۰/۰۲	۱/۱۸ ^c ± ۰/۰۲
	۳۱۳۵ ^b ± ۲۲۴	۱۷۹۰ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۴۱۰ ^{ef} ± ۸/۶	۱/۷۸ ^{bd} ± ۰/۰۱	۱/۹۳ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۰ ^{bc} ± ۰/۰۲
۱/۵	۳۰۹۰ ^b ± ۲۲۴	۱۷۴۶ ^{bcd} ± ۱۴/۸	۳۵۱ ^a ± ۸/۶	۱/۷۹ ^{bd} ± ۰/۰۱	۱/۹۶ ^b ± ۰/۰۲	۱/۴۵ ^b ± ۰/۰۲
	۳۲۰۶ ^b ± ۲۲۴	۱۸۳۶ ^{cd} ± ۱۴/۸	۴۱۷ ^{ef} ± ۸/۶	۱/۷۴ ^{bcd} ± ۰/۰۱	۱/۹۱ ^b ± ۰/۰۲	۱/۱۹ ^c ± ۰/۰۲
	۳۱۱۷ ^b ± ۲۲۴	۱۸۱۰ ^d ± ۱۴/۸	۴۱۴ ^f ± ۸/۶	۱/۷۷ ^{bcd} ± ۰/۰۱	۱/۹۴ ^b ± ۰/۰۲	۱/۳۳ ^{bc} ± ۰/۰۲
اثرات (*)						
	۰/۷۳۳	۰/۵۵۰	۰/۰۰۰۱	۰/۰۱۴۵	۰/۰۰۶	۰/۵۲۷
	۰/۵۶۳	۰/۴۰۴	۰/۶۲۳	۰/۳۹۹	۰/۸۷۲	۰/۵۲۷
	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۱۸۴	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۴۹۷
	۰/۷۰۲	۰/۹۰۴	۰/۷۱۹	۰/۷۰۶	۰/۷۰۸	۰/۵۲۷
	۰/۲۲۱	۰/۰۰۷	۰/۳۳۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۴۹۷
	۰/۸۹۴	۰/۹۵۴	۰/۷۴۰	۰/۸۲۹	۰/۳۳۰	۰/۹۰۳
	۰/۱۹۹	۰/۱۲۶	۰/۳۵۰	۰/۰۶۰۲	۰/۹۷۷	۰/۹۰۳
						سین بیوتیک × منبع روی
						منبع روی
						سطح روی
						سین بیوتیک × منبع روی
						سین بیوتیک × سطح روی
						منبع روی × سطح روی
						سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی

حاوی ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید روی، ۱۵۰ و ۱۰۰mg بیوپلکس روی در کیلوگرم جیره فقط با جیره پایه بدون مکمل روی اختلاف آماری معنی داری داشتند ($p < 0/05$) و با سایر جیره ها تفاوتی از لحاظ ضریب تبدیل غذایی مشاهده نگردید. در این آزمایش درصد تلفات در تمامی مراحل و کل دوره آزمایش تحت تأثیر جیره های آزمایشی قرار نگرفت. وزن زنده ۱۴ روزگی تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی قرار داشته ($p < 0/05$). لیکن جیره پایه بدون مکمل با جیره های آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg اکسید روی، ۱۰۰ و ۵۰mg بیوپلکس روی، ۱/۵g سین بیوتیک به علاوه سطوح ۱۰۰، ۵۰mg اکسید روی و ۵۰mg بیوپلکس روی تفاوت معنی دار نداشته ولی با جیره های آزمایشی دیگر متفاوت بود ($p < 0/05$). سین بیوتیک، منبع روی و سطح روی اثرات متقابل معنی داری بر وزن ۳۵ روزگی از خود نشان دادند ($p < 0/05$). به طوری که جیره بدون مکمل با ۱۶۲۴g اختلاف آماری معنی داری با بقیه جیره های آزمایشی داشت ($p < 0/05$). همچنین جیره پایه مکمل شده با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg اکسید روی، ۱۰۰mg بیوپلکس روی و ۱/۵g سین بیوتیک به علاوه ۱۱۰mg اکسید و بیوپلکس روی اختلاف معنی داری با همدیگر داشتند ($p < 0/05$). در مقایسه با جیره های آزمایشی کمترین وزن زنده (۲۸۵۷g) متعلق به جیره پایه بدون مکمل بود ($p < 0/05$).

با ۲/۰۲۷g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید و بیوپلکس روی نسبت به سایرین ضریب تبدیل غذایی بهتری داشتند ($p < 0/05$). در بقیه جیره آزمایشی اختلاف آماری معنی داری ملاحظه نگردید. ضریب تبدیل غذایی در مرحله پایانی (۳۶-۴۹ روزگی) تحت تأثیر اثرات متقابل مکمل ها قرار نداشت ولی جیره پایه بدون مکمل با ۲/۲۷g دارای بدترین ضریب تبدیل غذایی بود ($p < 0/05$). لیکن در کل دوره آزمایش (۰-۴۹ روزگی) ضریب تبدیل غذایی تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی افزوده شده به جیره قرار داشت ($p < 0/05$). جیره پایه بدون مکمل ضریب تبدیل غذایی بیشتری نسبت به سایرین نشان داد ($p < 0/05$). جیره مکمل شده با ۱g سین بیوتیک و ۱۰۰mg اکسید روی از نظر ضریب تبدیل غذایی اختلاف معنی داری با جیره حاوی ۱g سین بیوتیک و ۱۵۰mg اکسید روی، ۱/۵g سین بیوتیک به علاوه ۱۵۰، ۵۰mg اکسید روی و ۱۵۰mg اکسید روی در کیلوگرم جیره داشت ($p < 0/05$). جیره های آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی، ۱/۵g سین بیوتیک به علاوه ۱۵۰ و ۵۰mg اکسید روی و ۵۰mg بیوپلکس روی در کیلوگرم جیره تفاوت آماری معنی داری با جیره آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک و ۱۰۰mg اکسید روی در کیلوگرم جیره داشتند ($p < 0/05$). جیره های آزمایشی

جدول ۳. اثرات مکمل سازی جیره با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر تلفات و شاخص کارایی تولید کل دوره در جوجه‌های گوشتی. (*) اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

شاخص کارایی تولید کل دوره	تلفات (%)				سطح	منبع	سین بیوتیک (g/kg)
	کل دوره	پایانی	رشد	آغارین			
۲۷۴ ^a ± ۳/۸	۱/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۵ ^a ± ۰/۱۹	۰/۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۵ ^a ± ۰/۲۱	۰	۰	کنترل (جیره پایه)
۳۴۹ ^b ± ۳/۸	۰/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۵۰		
۳۸۱ ^c ± ۳/۸	۰/۷۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۲۵ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۲ ^a ± ۰/۲۵	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۱۰۰	اکسید	
۳۵۳ ^b ± ۳/۸	۰/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۱۵۰		۱
۳۵۸ ^{bc} ± ۳/۸	۰/۷۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۲۵ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۵۰		
۳۷۹ ^c ± ۳/۸	۰/۲۵ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰ ^a ± ۰/۲۱	۱۰۰	بیوپلکس	
۳۵۲ ^{bc} ± ۳/۸	۰/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۲۵ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰ ^a ± ۰/۲۱	۱۵۰		
۳۵۳ ^{bc} ± ۳/۸	۰/۷۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۵ ^a ± ۰/۱۹	۰ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۵۰		
۳۶۵ ^{bc} ± ۳/۸	۱ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰/۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۵ ^a ± ۰/۲۱	۱۰۰	اکسید	
۳۵۷ ^{bc} ± ۳/۸	۰/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۲۵ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۲ ^a ± ۰/۲۵	۰ ^a ± ۰/۲۱	۱۵۰		۱/۵
۳۵۰ ^b ± ۳/۸	۰/۲۵ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۵۰		
۳۷۲ ^c ± ۳/۸	۰/۵ ^a ± ۰/۳۶	۰ ^a ± ۰/۱۹	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۲	۰/۲۵ ^a ± ۰/۲۱	۱۰۰	بیوپلکس	
۳۶۵ ^{bc} ± ۳/۸	۰/۲۵ ^a ± ۰/۳۶	۰/۲۵ ^a ± ۰/۱۹	۰ ^a ± ۰/۲۲	۰ ^a ± ۰/۲۱	۱۵۰		

اثرات (*)							
۰/۴۸۰	۱	۰/۷۰۹	۰/۵۲۷	۰/۷۳۹			سین بیوتیک
۰/۱۸۲	۰/۲۳۹	۰/۷۰۹	۰/۵۲۷	۰/۳۲۱			منبع روی
۰/۰۰۰۱	۰/۷۵۹	۰/۵۷۲	۰/۴۹۷	۰/۳۷۴			سطح روی
۰/۶۴۴	۰/۴۳۰	۰/۲۶۶	۰/۵۲۷	۰/۷۳۹			سین بیوتیک × منبع روی
۰/۰۰۳۵	۰/۷۵۲	۰/۵۷۲	۰/۴۹۷	۰/۴۶۳			سین بیوتیک × سطح روی
۰/۹۹۵	۰/۷۰۲	۰/۵۷۲	۰/۹۰۳	۰/۷۱۶			منبع روی × سطح روی
۰/۰۷۱	۰/۷۵۹	۰/۱۹۶	۰/۹۰۳	۰/۸۹۴			سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی

مختلف عنصر روی بر مورفولوژی روده در جداول ۵ و ۶ ارائه شده است. در بخش دوازدهم بیشترین طول ویلی با ۱۲۷۲/۳ μm در جیره مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg/kg بیوپلکس روی از لحاظ آماری مشاهده گردید که تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی جیره نیز قرار داشت (p < ۰/۰۵). عمق کریپت در جیره‌های آزمایشی حاوی ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه سطوح ۱۵۰-۵۰ بیوپلکس روی از لحاظ آماری کمتر از جیره پایه بدون مکمل و جیره آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک به علاوه ۱g اکسید روی بود (p < ۰/۰۵). ویلی در بقیه معنی دار نبود. طول ویلی به عمق کریپت تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و منبع روی قرار داشته و بیشترین میزان در جیره‌های حاوی سطح ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۱۰۰mg اکسید روی و ۱۵۰-۵۰ بیوپلکس روی نسبت به جیره پایه بدون مکمل مشاهده گردید (p < ۰/۰۵). طول ویلی‌ها در ژنوم تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی قرار داشته در جیره آزمایش مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg بیوپلکس روی بیشتر از سایرین بود (p < ۰/۰۵). عرض ویلی‌ها متأثر از اثرات متقابل نبوده لیکن بیشترین میزان آن در جیره آزمایشی حاوی ۱/۵g سین بیوتیک به علاوه ۱۰۰-۱۵۰mg بیوپلکس روی در مقایسه با جیره پایه بدون مکمل، جیره‌های آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۵۰mg اکسید

جیره‌های آزمایشی بیشترین وزن زنده (۳۲۳۵g) در جیره پایه مکمل شده با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید روی در کیلو گرم جیره حاصل گردید. شاخص کارایی تولید در کل دوره آزمایش متاثر از اثرات متقابل سین بیوتیک و سطح روی مصرفی در جیره‌های آزمایشی بود. کمترین شاخص کارایی تولید در جیره بدون مکمل (۲۷۴) و بیشترین شاخص کارایی تولید (۳۸۱) در جیره مکمل شده با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید روی در کیلو گرم جیره حاصل گردید (p < ۰/۰۵).

تیترا آنتی بادی و وزن نسبی اندام‌های دخیل در ایمنی: در این آزمایش میزان تیترا آنتی بادی تحت تأثیر اثرات متقابل مکمل سازی جیره پایه با سین بیوتیک و سطوح منابع مختلف روی قرار نگرفت لیکن فقط جیره‌های آزمایشی حاوی سطح ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه سطح ۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی بترتیب با ۲۵/۵ و ۷۵/۵ نسبت به جیره بدون مکمل و جیره آزمایشی دارای ۱g سین بیوتیک به علاوه ۱۵۰mg اکسید روی از لحاظ آماری تیترا آنتی بادی بیشتری تولید کردند (p < ۰/۰۵). لیکن وزن نسبی سایر اندامی دخیل در سیستم ایمنی پرنده از قبیل طحال، تیموس و بورس در جیره‌های آزمایش مختلف تفاوت معنی داری با همدیگر و جیره پایه بدون مکمل نداشتند (جدول ۴).

مورفولوژی روده: اثرات مکمل سازی جیره پایه با سین بیوتیک و منابع

جدول ۴. اثرات مکمل سازی جیره با عنصر روی و سین بیوتیک بر اندام های لنفاوی و تیتراآنتی بادی در جوجه های گوشتی. (*) اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری با همدیگر در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

وزن نسبی اندام های دخیل در ایمنی (%)		تیترا آنتی بادی Log2	سطح	منبع	سین بیوتیک (g/kg)
بورس	تیموس				
کنترل (جیره پایه)					
۰/۱۵۵ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۹۷ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۳۵ ^a ± ۰/۰۱	۲ ^a ± ۰/۶۴	۰	۰
۰/۱۰۰ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۹۲ ^a ± ۰/۰۶	۰/۰۸۷ ^a ± ۰/۰۱	۲ ^a ± ۰/۶۴	۵۰	۵۰
۰/۰۸۷ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۶۰ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۱ ^a ± ۰/۰۱	۲/۷۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۰۰	اکسید
۰/۰۸۲ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۵۷ ^a ± ۰/۰۶	۰/۰۹۰ ^a ± ۰/۰۱	۳/۲۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۵۰	۱
۰/۰۶۷ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۴۵ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۳۷ ^a ± ۰/۰۱	۳ ^{ab} ± ۰/۶۴	۵۰	۵۰
۰/۰۶۵ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۶۷ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۱۵ ^a ± ۰/۰۱	۳/۲۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۰۰	بیوپلکس
۰/۰۷۲ ^a ± ۰/۰۲	۰/۳۱۷ ^a ± ۰/۰۶	۰/۰۸۰ ^a ± ۰/۰۱	۳/۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۵۰	۱۵۰
۰/۰۹۲ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۲۲ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۰۲ ^a ± ۰/۰۱	۲/۷۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۵۰	۵۰
۰/۰۸۷ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۶۵ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۰۷ ^a ± ۰/۰۱	۳/۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۰۰	اکسید
۰/۰۹۲ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۳۵ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۰۵ ^a ± ۰/۰۱	۵/۲۵ ^b ± ۰/۶۴	۱۵۰	۱۵۰
۰/۰۷۵ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۲۰ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۰۷ ^a ± ۰/۰۱	۳/۷۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۵۰	۵۰
۰/۱۰۷ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۶۲ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۰۰ ^a ± ۰/۰۱	۴/۲۵ ^{ab} ± ۰/۶۴	۱۰۰	بیوپلکس
۰/۰۹۲ ^a ± ۰/۰۲	۰/۴۶۲ ^a ± ۰/۰۶	۰/۱۱۲ ^a ± ۰/۰۱	۵/۷۵ ^b ± ۰/۶۴	۱۵۰	۱۵۰
اثرات (*)					
۰/۳۰۸	۰/۱۲۷	۰/۷۲۵	۰/۰۰۱۷	سین بیوتیک	
۰/۳۷۹	۰/۷۳۰	۰/۲۴۵	۰/۰۷۹۲	منبع روی	
۰/۹۷۶	۰/۶۳۰	۰/۳۱۴	۰/۰۰۴۹	سطح روی	
۰/۳۴۲	۰/۵۸۵	۰/۳۵۱	۰/۸۲۲	سین بیوتیک × منبع روی	
۰/۷۴۹	۰/۹۶۸	۰/۱۱۷	۰/۲۵۶	سین بیوتیک × سطح روی	
۰/۶۷۵	۰/۶۵۷	۰/۱۷۲	۰/۷۸۶	منبع روی × سطح روی	
۰/۸۳۰	۰/۵۸۳	۰/۲۰۸	۰/۹۸۷	سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی	

طول ویلی به عمق کریپت در جیره های آزمایشی حاوی ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg اکسید روی و ۵۰-۱۵۰mg بیوپلکس روی نسبت به جیره پایه بدون مکمل و جیره های حاوی ۱g سین بیوتیک به علاوه ۱۵۰-۵۰mg اکسید روی و ۵۰mg بیوپلکس روی بیشتر بود (p<۰/۰۵). تغییرات مورفولوژیکی مشاهده شده در نتیجه اثرات سینرژتیک مکمل روی و سین بیوتیک در این مطالعه اطلاعات مفیدی را ارائه نموده است. افزایش طول ویلی باعث افزایش سطح جذب مواد مغذی در روده می گردد سلول های اپیتلیایی منشأ کریپت در روده در طول سطح ویلی حرکت کرده و از نوک آن در طول ۴۸ الی ۹۶ ساعت به فضای روده آزاد می شوند (۲۹).

بحث

عملکرد: اولین نقش جیره غذایی نه تنها تأمین کافی مواد مغذی مورد نیاز فرایندهای متابولیکی است. بلکه تعدیل کننده عملکردهای مختلف در بدن می باشد در واقع تغذیه علم تعادل است. پروبیوتیک ها، پری بیوتیک ها و سین بیوتیک ها شامل میکروارگانیسم ها و سوبستراهای مفیدی هستند که توسط تولیدکنندگان مواد غذایی قابل بومی سازی در جهت تولید مواد غذایی سالم، هستند (۴). بهبود عملکرد رشد و افزایش کارایی مصرف خوراک بهنگام تغذیه با پروبیوتیک ها توسط محققین

روی و ۱۰۰-۵۰mg بیوپلکس روی مشاهده گردید (p<۰/۰۵). عمق کریپت فقط در جیره های آزمایشی دارای ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۵۰mg بیوپلکس روی کمتر از جیره بدون مکمل بود و جیره آزمایشی دارای ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰mg بیوپلکس روی اختلاف معنی داری با جیره حاوی ۱g سین بیوتیک به علاوه سطوح ۱۰۰-۵۰mg اکسید روی نشان داد (p<۰/۰۵). طول ویلی به عمق کریپت تحت تأثیر اثرات متقابل سین بیوتیک و منبع روی قرار داشته و از لحاظ آماری بیشترین مقدار آن در جیره های آزمایشی دارای ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۱۰۰mg اکسید روی و ۱۵۰-۵۰mg بیوپلکس روی مشاهده گردید (p<۰/۰۵). طول ویلی، عرض ویلی، عمق کریپت و طول ویلی به عمق کریپت در ایلئوم جوجه گوشتی تحت تأثیر اثرات متقابل نبود ولی بیشترین مقدار طول ویلی در جیره های آزمایشی حاوی ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۱۰۰mg اکسید روی و ۱۵۰-۵۰mg بیوپلکس روی نسبت به جیره پایه بدون مکمل و جیره های حاوی ۱g سین بیوتیک به علاوه ۱۵۰-۵۰mg اکسید روی، بیوپلکس روی و ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۵۰mg بیوپلکس روی حاصل گردید (p<۰/۰۵). بالاترین عرض ویلی و کمترین عمق کریپت در جیره های آزمایشی دارای ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۵۰-۱۰۰mg بیوپلکس روی نسبت به جیره بدون مکمل مشاهده گردید (p<۰/۰۵).

جدول ۵. اثرات مکمل سازی جیره با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر مورفولوژی دوازده و ژنوم در جوجه های گوشتی (µm). (*) اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری با همدیگر در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

سین بیوتیک (g/kg)	منبع	سطح	دوازده			ژنوم				
			طول ویلی	عرض ویلی	عمق کریپت	طول ویلی/عمق کریپت	عرض ویلی	عمق کریپت		
کنترل (جیره پایه)	.	.	۶/۸ ^a ± ۱۱۵/۹	۱۳۷/۸۰ ^a ± ۱/۱	۱۶۰/۷۱ ^a ± ۴/۳	۷/۲۲ ^a ± ۰/۲۳	۹۸۵/۶۳ ^a ± ۶/۹	۱۴۰/۱۹ ^a ± ۱/۱	۱۷۶/۹۶ ^a ± ۴/۴	۵/۵۷ ^a ± ۰/۱۶
اکسید	۱۰۰	۵۰	۱۱۷۴/۸ ^a ± ۶/۸	۱۳۸/۵۴ ^a ± ۱/۱	۱۵۵ ^{abc} ± ۴/۳	۷/۶۴ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۱/۲۲ ^a ± ۶/۹	۱۳۹/۶۱ ^a ± ۱/۱	۱۷۱/۲۶ ^{ab} ± ۴/۴	۵/۸۸ ^a ± ۰/۱۶
			۱۱۸۲ ^a ± ۶/۸	۱۳۹/۰۷ ^{ab} ± ۱/۱	۱۵۵/۶۶ ^b ± ۴/۳	۷/۶۷ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۳/۲۹ ^a ± ۶/۹	۱۴۰/۸۸ ^a ± ۱/۱	۱۷۱/۹۱ ^{ab} ± ۴/۴	۵/۸۷ ^a ± ۰/۱۶
۱	۱۰۰	۵۰	۱۱۷۵/۵ ^a ± ۶/۸	۱۳۸/۴۰ ^{ab} ± ۱/۱	۱۵۱/۵۶ ^{abc} ± ۴/۳	۷/۸۴ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۱/۱۹ ^a ± ۶/۹	۱۴۱/۳۱ ^a ± ۱/۱	۱۶۷/۸۱ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۰۲ ^a ± ۰/۱۶
			۱۱۷۲/۴ ^a ± ۶/۸	۱۳۹/۲۰ ^{ab} ± ۱/۱	۱۴۸/۳۰ ^{abc} ± ۴/۳	۷/۹۸ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۱/۱۰ ^a ± ۶/۹	۱۴۱/۹۵ ^a ± ۱/۱	۱۶۴/۵۵ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۱۲ ^a ± ۰/۱۶
بیوپلکس	۱۰۰	۵۰	۱۱۷۴/۶ ^a ± ۶/۸	۱۳۹/۹۲ ^{abc} ± ۱/۱	۱۴۷/۱۰ ^{abc} ± ۴/۳	۸/۱۷ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۶/۷۰ ^a ± ۶/۹	۱۴۱/۷۳ ^a ± ۱/۱	۱۷۰/۸۱ ^{ab} ± ۴/۴	۵/۹۴ ^a ± ۰/۱۶
			۱۱۸۶/۷ ^a ± ۶/۸	۱۴۲/۶۴ ^{abc} ± ۱/۱	۱۴۶/۲۲ ^{abc} ± ۴/۳	۸/۱۴ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۰۹/۹۱ ^a ± ۶/۹	۱۴۴/۳۹ ^{ab} ± ۱/۱	۱۶۳/۳۵ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۳۰ ^a ± ۰/۱۶
اکسید	۱۰۰	۵۰	۱۱۷۹ ^a ± ۶/۸	۱۴۱/۴۲ ^{abc} ± ۱/۱	۱۵۴/۵۶ ^{abc} ± ۴/۳	۷/۷۰ ^{ab} ± ۰/۲۳	۱۰۱۴/۴۳ ^a ± ۶/۹	۱۴۴/۲۳ ^{ab} ± ۱/۱	۱۶۲/۴۷ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۲۵ ^a ± ۰/۱۶
			۱۲۳۷ ^{bc} ± ۶/۸	۱۴۲/۳۳ ^{abc} ± ۱/۱	۱۴۵/۴۶ ^{abc} ± ۴/۳	۸/۵۲ ^b ± ۰/۲۳	۱۰۴۷/۶۸ ^b ± ۶/۹	۱۴۴/۱۴ ^{ab} ± ۱/۱	۱۶۱/۷۱ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۴۸ ^b ± ۰/۱۶
۱/۵	۱۰۰	۵۰	۱۲۳۴/۴ ^{bc} ± ۶/۸	۱۴۱/۶۲ ^{abc} ± ۱/۱	۱۴۲/۹۴ ^{abc} ± ۴/۳	۸/۶۵ ^b ± ۰/۲۳	۱۰۶۰/۹۱ ^b ± ۶/۹	۱۴۴/۴۵ ^{ab} ± ۱/۱	۱۶۰/۶۳ ^{abc} ± ۴/۴	۶/۶۳ ^{bc} ± ۰/۱۶
			۱۲۲۱ ^b ± ۶/۸	۱۴۳/۹۵ ^{abc} ± ۱/۱	۱۳۷/۳۵ ^c ± ۴/۳	۸/۸۹ ^b ± ۰/۲۳	۱۰۶۳/۶۲ ^b ± ۶/۹	۱۴۵/۲۱ ^{ab} ± ۱/۱	۱۵۲/۸۲ ^{bc} ± ۴/۴	۶/۹۶ ^{bc} ± ۰/۱۶
بیوپلکس	۱۰۰	۵۰	۱۲۶۰/۵ ^{cd} ± ۶/۸	۱۴۲/۴۴ ^{abc} ± ۱/۱	۱۳۴/۷۲ ^c ± ۴/۳	۹/۳۸ ^b ± ۰/۲۳	۱۰۸۸/۲۴ ^{bc} ± ۶/۹	۱۴۸/۷۱ ^b ± ۱/۱	۱۵۰/۹۵ ^{bc} ± ۴/۴	۷/۲۱ ^c ± ۰/۱۶
			۱۲۷۲/۳ ^d ± ۶/۸	۱۴۴/۶۷ ^c ± ۱/۱	۱۳۵/۵۸ ^c ± ۴/۳	۹/۴ ^b ± ۰/۲۳	۱۰۹۸/۳۷ ^c ± ۶/۹	۱۴۸/۷۰ ^c ± ۱/۱	۱۴۹/۱۷ ^c ± ۴/۴	۷/۳۷ ^c ± ۰/۱۶

اثرات (*)								
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۶	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سین بیوتیک
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۴۷	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۳	۰/۰۰۶۱	۰/۰۰۰۱	منبع روی
۰/۰۰۵۷	۰/۰۴۹۷	۰/۰۲۴۸	۰/۰۰۰۱	۰/۰۱۷۲	۰/۰۳۰۱۴	۰/۰۳۹۹	۰/۰۰۰۱	سطح روی
۰/۰۰۰۶	۰/۰۲۰۲	۰/۰۲۵۴	۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۵۴	۰/۰۳۳۲	۰/۰۹۸۸	۰/۰۰۰۱	سین بیوتیک × منبع روی
۰/۰۳۳۶	۰/۰۷۰۰	۰/۰۵۴۱	۰/۰۰۱۱	۰/۰۱۸۲	۰/۰۶۴۹	۰/۰۷۵۵	۰/۰۰۰۱	سین بیوتیک × سطح روی
۰/۰۸۸۸	۰/۰۹۲۴	۰/۰۶۴۳	۰/۰۹۶۵	۰/۰۷۵۳	۰/۰۶۵۸	۰/۰۱۵۸	۰/۰۲۰۰	منبع روی × سطح روی
۰/۰۸۸۵	۰/۰۸۶۳	۰/۰۴۴۸	۰/۰۵۷۲	۰/۰۷۲۹	۰/۰۷۳۴	۰/۰۶۰۵	۰/۰۹۸۷	سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی

ولی در مرحله رشد در جیره دارای ۱g سین بیوتیک و ۱۰۰mg اکسید و بیوپلکس روی حاصل گردید. در حالی در مرحله پایانی در مورد ضریب تبدیل غذایی و وزن زنده ۴۵ روزگی و تلفات در مراحل مختلف پرورش اثرات متقابل معنی داری مشاهده نشد. لیکن در کل دوره بهترین ضریب تبدیل غذایی در جیره آزمایش مکمل شده با ۱g سین بیوتیک و ۵۰mg اکسید روی و بهترین شاخص کارایی تولید در نتیجه اثرات متقابل ۱g سین بیوتیک و ۱۰۰mg اکسید روی حاصل گردید. که به نظر می رسد دلیل این مسئله تغییرات هیستولوژیکی، مورفولوژیکی (۴،۷) و فیزیولوژیکی دستگاه گوارش (۳۲) در جوجه گوشتی تغذیه شده با سطوح مختلف منابع روی و سین بیوتیک است به طوری که در مطالعات انجام شده توسط Awad و همکاران در سال ۲۰۰۸ وزن زنده، افزایش وزن روزانه، ضریب تبدیل غذایی و درصد لاشه با افزایش مصرف سین بیوتیک از ۵/۵g به ۱در کیلوگرم جیره نسبت جیره بدون مکمل افزایش معنی داری نشان داد که ایشان علت موضوع را افزایش طول ویلی های روده، عمق کریپت کمتر و افزایش سطح جذب مواد مغذی جیره عنوان کردند. چون کوتاه تر شدن طول ویلی ها و بیشتر شدن عمق کریپت منجر به جذب ضعیف مواد

زیادی گزارش شده است (۳۱،۴۳). همچنین پروبیوتیک ها باعث حفظ جمعیت مفید میکروبی (۱۴) بهبود مصرف و هضم خوراکی (۲۴) و تغییر متابولیسم باکتریایی می گردد (۱۹). عنصر روی نیز نقش مؤثری در فرایندهای بیولوژیکی داشته و اجزای ضروری بسیاری از آنزیم هاست این عنصر فاکتور مؤثری در رشد نرمال بدن، پر در آوری، رشد و نمو استخوان، عملکرد آنزیم ها، ایمنی و اشتها در تمامی گونه های پرندگان محسوب می گردد (۲۵). لیکن قابلیت زیست فراهمی ضعیف این عنصر در اقلام خوراکی و جیره های معمول ذرت - کنجاله سویا بخاطر وجود فیبروفیتات به نظر می رسد علت اصلی شیوع کمبود روی در مزارع پرورش طیور است (۱۱،۱۳). در مطالعه حاضر میزان افزایش وزن در مرحله آغازین تحت تأثیر اثرات متقابل ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه سطوح ۱۰۰mg و ۱۱۵۰mg اکسید روی، در مرحله رشد در جیره های آزمایشی حاوی ۱g سین بیوتیک به علاوه ۱۰۰mg اکسید، بیوپلکس روی و بالاخره در مرحله پایانی در جیره های آزمایشی حاوی سطح ۱g سین بیوتیک و سطح ۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی قرار داشتند. در مرحله آغازین بهترین ضریب تبدیل غذایی در نتیجه اثرات متقابل استفاده از ۱/۵g سین بیوتیک به اضافه ۱۰۰mg اکسید روی

جدول ۰۶. اثرات مکمل سازی جیره با منابع مختلف عنصر روی و سین بیوتیک بر مورفولوژی ایلئوم در جوجه‌های گوشتی. (* اعداد دارای حداقل یک اندیس مشترک در هر ستون اختلاف آماری معنی داری با همدیگر در سطح احتمال ۵٪ ندارند.

سین بیوتیک (g/kg)		منبع	سطح	ایلئوم	
طول ویلی	عرض ویلی	عمق کریپت	طول ویلی / عمق کریپت	عرض ویلی	عمق کریپت
۷۰۷ ^a ± ۶/۶	۸۴/۸ ^a ± ۱/۱	۱۰۴/۸۵ ^a ± ۳/۷	۶/۷۹ ^a ± ۰/۳	۷۱۴/۸ ^{ab} ± ۶/۶	۹۹/۵۳ ^{ab} ± ۳/۷
۷۲۰/۶ ^{abc} ± ۶/۶	۸۵/۵ ^{ab} ± ۱/۱	۹۸/۴۳ ^{ab} ± ۳/۷	۷/۳۴ ^{ab} ± ۰/۳	۷۲۰/۶ ^{abc} ± ۶/۶	۹۸/۴۳ ^{ab} ± ۳/۷
۷۱۹/۹ ^{abc} ± ۶/۶	۸۶/۰۷ ^{ab} ± ۱/۱	۹۸/۸۸ ^{ab} ± ۳/۷	۷/۴۷ ^{ab} ± ۰/۳	۷۱۹/۹ ^{abc} ± ۶/۶	۹۸/۸۸ ^{ab} ± ۳/۷
۷۳۶/۱۰ ^{abc} ± ۶/۶	۸۶/۱۸ ^{ab} ± ۱/۱	۹۵/۴۴ ^{ab} ± ۳/۷	۷/۹۳ ^{ab} ± ۰/۳	۷۳۶/۱۰ ^{abc} ± ۶/۶	۹۵/۴۴ ^{ab} ± ۳/۷
۷۴۱/۶ ^{bc} ± ۶/۶	۸۶/۹۳ ^{ab} ± ۱/۱	۹۳/۱۷ ^{ab} ± ۳/۷	۸/۱۹ ^{abc} ± ۰/۳	۷۴۱/۶ ^{bc} ± ۶/۶	۹۳/۱۷ ^{ab} ± ۳/۷
۷۴۴/۹ ^{bc} ± ۶/۶	۸۸/۶۲ ^d ± ۱/۱	۹۰/۰۹ ^{ab} ± ۳/۷	۸/۳۳ ^{abc} ± ۰/۳	۷۴۴/۹ ^{bc} ± ۶/۶	۹۰/۰۹ ^{ab} ± ۳/۷
۷۴۹/۴ ^{bc} ± ۶/۶	۸۸/۴۴ ^{ab} ± ۱/۱	۸۹/۳۳ ^{ab} ± ۳/۷	۸/۴۳ ^{bc} ± ۰/۳	۷۴۹/۴ ^{bc} ± ۶/۶	۸۹/۳۳ ^{ab} ± ۳/۷
۷۸۲/۶۸ ^c ± ۶/۶	۸۹/۳۳ ^{ab} ± ۱/۱	۸۸/۳۷ ^{ab} ± ۳/۷	۸/۸۸ ^{bc} ± ۰/۳	۷۸۲/۶۸ ^c ± ۶/۶	۸۸/۳۷ ^{ab} ± ۳/۷
۷۸۸/۲۴ ^d ± ۶/۶	۸۹/۴۴ ^{ab} ± ۱/۱	۸۴/۰۸ ^b ± ۳/۷	۹/۴۰ ^c ± ۰/۳	۷۸۸/۲۴ ^d ± ۶/۶	۸۴/۰۸ ^b ± ۳/۷
۷۹۳/۳۷ ^d ± ۶/۶	۸۹/۶۴ ^{ab} ± ۱/۱	۸۱/۲۲ ^b ± ۳/۷	۹/۷۹ ^c ± ۰/۳	۷۹۳/۳۷ ^d ± ۶/۶	۸۱/۲۲ ^b ± ۳/۷
۷۹۵/۹۱ ^d ± ۶/۶	۹۰/۹۵ ^b ± ۱/۱	۷۹/۴۵ ^b ± ۳/۷	۱۰/۰۶ ^c ± ۰/۳	۷۹۵/۹۱ ^d ± ۶/۶	۷۹/۴۵ ^b ± ۳/۷
۷۹۸/۶۳ ^d ± ۶/۶	۹۱/۶۷ ^b ± ۱/۱	۷۹/۶۰ ^b ± ۳/۷	۱۰/۲۴ ^c ± ۰/۳	۷۹۸/۶۳ ^d ± ۶/۶	۷۹/۶۰ ^b ± ۳/۷

اثرات (*)

۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	سین بیوتیک
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱۹	۰/۰۱۸۲	۰/۰۰۰۱	منبع روی
۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۳۳	۰/۰۲۰۰	۰/۰۰۰۵	سطح روی
۰/۰۲۸۰	۰/۰۷۹۷	۰/۰۹۳۳	۰/۰۹۸۹	سین بیوتیک × منبع روی
۰/۰۶۱۸	۰/۰۹۴۷	۰/۰۸۵۸	۰/۰۲۳۴	سین بیوتیک × سطح روی
۰/۰۹۶۳	۰/۰۹۶۰	۰/۰۶۸۰	۰/۰۱۷۶	منبع روی × سطح روی
۰/۰۶۷۶	۰/۰۷۶۶	۰/۰۹۶۳	۰/۰۱۰۹	سین بیوتیک × منبع روی × سطح روی

تیتراکتی بادی و وزن نسبی اندام‌های دخیل در ایمنی: صنعت پرورش طیور برای افزایش مقاومت طیور در برابر بیماریها و تولید محصولات سالم به دنبال راهکار مناسب دیگری به غیر استفاده از آنتی بیوتیک می‌باشد. روی یک عنصر حیاتی برای عملکرد بهتر سیستم ایمنی در حیوانات محسوب می‌گردد. کمبود روی سبب کاهش ایمنی سلولی و حساسیت پوست به تست آنتی ژن، آتروفی تیموس و عدم واکنش به پاتوژن‌های باکتریایی، ویروسی و انگلی می‌گردد (۱۲). عنصر روی نقش مهمی در تقویت سیستم ایمنی از طریق افزایش تعداد تیموسیت‌ها و سلول‌های T، تولید اینترفرون و اینترلوکین به عهده دارد (۲۱). افزودن بیش از ۱۲۰ mg/kg از روی به شکل اکسید روی به جیره جوجه‌های گوشتی باعث بهبود تولید تیتراکتی بادی نسبت به گلوبول‌های قرمز گوسفندی می‌گردد (۳۸). همچنین سین بیوتیک نوع بیومین ایمبو حاوی انتروکوکوس فاشیوم و اینولین بوده که اثرات مفید ناشی از اینتروکوکوس فاشیوم به جای آنتی بیوتیک‌ها در بهبود سلامتی حیوان و محافظت از عوامل عفونی گزارش شده است (Ghasemi و همکاران در سال ۲۰۱۰ مطابقت دارد آنها اثرات مفید سین بیوتیک نوع بیومین ایمبورا به هنگام استفاده از آن به میزان ۰/۱۵٪ جیره بر ضد کوکسیدیوز در جوجه‌های گوشتی گزارش کردند (۱۵). همچنین Sunder و همکاران در سال ۲۰۰۸ بیشترین تولید تیتراکتی بادی را در

مغذی، افزایش ترشحات دستگاه گوارش و عملکرد کمتر می‌گردد (۴۲). اثرات کمکی و سینرژیک سین بیوتیک بر جذب مواد معدنی بخصوص عنصر روی در این آزمایش احتمالاً بخاطر بهبود متابولیسم مواد معدنی، افزایش حلالیت مواد معدنی، تجزیه ترکیبات کمپلکس از قبیل فیتات‌ها با مواد معدنی، افزایش سطح جذب، افزایش بیان ژن پروتئین‌های اتصال یافته به کلسیم و ثبات میکرو فلورای دستگاه گوارش می‌باشد (۳۲). در مطالعه‌ای Swinkels و همکاران در سال ۱۹۹۴ و Cheng و همکاران در سال ۱۹۹۸ اثراتی از مکمل سازی جیره با روی متیونین و سولفات روی بر مورفولوژی و جذب روی در روده گزارش نکردند با نتایج مطالعه حاضر تطابق ندارد. همچنین آزمایشات انجام شده توسط Sherief و همکاران در سال ۲۰۱۱ با استفاده از سطوح مختلف ۰/۵، ۲ و ۳ پروبیوتیک، پری بیوتیک و سین بیوتیک در کیلوگرم جیره جوجه‌های گوشتی نشان داد که گروه تغذیه شده با سین بیوتیک در مقایسه با سایرین افزایش وزن، وزن زنده و ضریب تبدیل غذایی بهتری دارد که در تأیید نتایج مطالعه حاضر می‌باشد. احتمالاً این ترکیبات تعداد باکتری‌های مضر، توکسین‌ها و محصولات ثانوی آنها در دستگاه گوارش کاهش داده و باعث افزایش جذب مواد مغذی (مخصوصاً اسیدهای چرب و گلوکز)، تثبیت نیتروژن و کاهش دفع چربی در فضولات می‌گردند (۳۹).

کارایی تولید در جیره غذایی مکمل شده با ۱g سین بیوتیک به اضافه ۱۱۰mg اکسید روی مشاهده گردید که ناشی از اثرات متقابل و همکوشی سین بیوتیک و اکسید روی به عنوان محرک رشد در بهبود عملکرد تولیدی جوجه گوشتی است. همچنین جیره‌های آزمایشی مکمل شده با ۱/۵g سین بیوتیک و ۱۵۰mg اکسید و بیوپلکس روی بیشترین تیمر آنتی بادی را تولید کردند. لذا برای افزایش قدرت ایمنی، تولید گوشت سالم، حذف داروها و آنتی بیوتیک‌های مختلف از تغذیه جوجه‌های گوشتی، استفاده از ترکیبات مذکور راه حل مناسبی به نظر می‌رسد. در مرحله آغازین مصرف ۱/۵g سین بیوتیک در کیلوگرم جیره و در مرحله رشد ۱g سین بیوتیک در کیلوگرم جیره اثرات محرک در بهبود عملکرد تولیدی جوجه‌های گوشتی نشان دادن ولی در مرحله پایانی مؤثر نبودند. بنابراین به منظور صرفه جویی در هزینه‌های تولید حذف سین بیوتیک از جیره مرحله پایانی قابل توصیه است.

تشکر و قدرانی

بدین وسیله از معاونت پژوهشی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز بخاطر حمایت‌های مالی پروژه تشکر و قدرانی می‌گردد.

References

1. Anon (1971) Methods for examining poultry biologic and for identification and quantifying avian pathogens. Newcastle Disease, National Academy of Science, Washington, D.C. USA.
2. AOAC (1995) Official Methods of Analysis of the Association of Analytical Chemists, Washington D.C. USA.
3. Awad, W., Ghareeb, K., Boh, J. (2008) Intestinal structure and function of broiler chickens on diets supplemented with a synbiotic containing *Enterococcus faecium* and oligosaccharides. *Int J Mol Sci.* 9: 2205-2216.
4. Awad, W.A., Ghareeb, K., Abdel-Raheem, S., Bohm, J. (2009) Effects of dietary inclusion of probiotic and synbiotic on growth performance, organ weights, and intestinal histomorphology of broiler chickens. *Poult Sci.* 88: 49-56.
5. Cao, J., Luo, X.G., Henry, P.R., Ammerman, C.B., Littell, R.C., Miles, R.D. (1996) Effect of dietary iron concentration, age, and length of iron feeding on feed intake and tissue iron concentration of broiler chicks for use as a bioassay of supplemental iron sources.

جوجه‌های گوشتی تغذیه شده با ۸۰mg روی در کیلوگرم جیره مشاهده کردند. لیکن برخی تحقیقات اثرات مفیدی بر ایمنی به هنگام استفاده از مکمل‌های روی گزارش نکردند (۲۷، ۳۴).

مورفولوژی روده: تغییرات مورفولوژیکی مشاهده شده در نتیجه اثرات سینرژیک مکمل روی و سین بیوتیک در این مطالعه اطلاعات مفیدی را ارائه نموده است. افزایش طول ویلی باعث افزایش سطح جذب مواد مغذی در روده می‌گردد سلول‌های اپیتلیایی منشأ کریپت در روده در طول سطح ویلی حرکت کرده و از نوک آن در طول ۴۸ الی ۹۶ ساعت به فضای روده آزاد می‌شوند (۲۹). مطالعات انجام شده توسط Awad و همکاران در سال ۲۰۰۸ نشان داد که با افزایش مصرف سین بیوتیک از ۰/۵g به ۱ در کیلوگرم جیره نسبت به جیره بدون مکمل طول ویلی‌های روده افزایش، عمق کریپت کمتر و سطح جذب مواد مغذی جیره افزایش می‌یابد. چون کوتاه تر شدن طول ویلی‌ها و بیشتر شدن عمق کریپت منجر به جذب ضعیف مواد مغذی، افزایش ترشحات دستگاه گوارش و عملکرد کمتر می‌گردد به نظر می‌رسد پروبیوتیک موجود در ساختمان سین بیوتیک‌ها باعث القاء تکثیر سلول‌های اپیتلیالی دستگاه گوارش در موش‌ها می‌گردند (۴۲). علاوه بر این ممکن است در نتیجه مصرف سین بیوتیک در جیره‌های آزمایشی نسبت به جیره پایه بدون مکمل غلظت آمیلاز در روده افزایش یابد که این خود منجر به افزایش طول ویلی‌ها گردیده است (۱۹). طول ویلی بیشتر در واقع شاخصی از فعالیت ویلی‌های روده محسوب می‌گردد و مطالعات نشان داده که بعد از مصرف پروبیوتیک‌ها و سین بیوتیک‌ها جذب غیرفعال گلوکز و پرولین افزایش می‌یابد (۱۰). همچنین عنصر روی نیز نقش مؤثری در تغییرات مورفولوژیکی دستگاه گوارش ایفا می‌نماید به طوری که عنصر روی به آسیب دستگاه گوارش معروف است، که باعث تغییرات مورفولوژیکی و بهبود ظرفیت جذب، کاهش اسهال و افزایش عملکرد رشد می‌گردد (۱۷، ۲۰). مطالعات نشان داده که کمبود روی با کاهش ارتفاع ویلی‌های رژنوم همراه است که مدت کوتاهی بعد از مکمل سازی با روی سبب برگشت وضعیت نرمال روده در موش‌ها می‌گردد (۳۴). همچنین مطالعات انجام شده توسط Wenqiang و همکاران در سال ۲۰۱۰ با استفاده تغذیه جوجه‌های گوشتی با سطوح مختلفی از گلیسن - متیونین نشان داد که افزودن ۹۰mg از مکمل مذکور در کیلوگرم جیره به طور قابل ملاحظه‌ای طول ویلی‌های رژنوم را افزایش و عمق کریپت ایلئوم را در سن ۴۲ روزگی کاهش می‌دهد (۴۰). که با نتایج مطالعه حاضر همخوانی دارد. در واقع نقش روی در مورفولوژی روده ممکن است ناشی از دخالت آن در افزایش تکثیر سلول‌ها و تحریک سنتز پروتئین در دستگاه گوارش باشد (۳۷). لذا به نظر می‌رسد موارد مذکور دلایل اصلی توجیه کننده اثرات همکوشی ناشی از مقادیر بالای سین بیوتیک و سطوح افزایشی منابع روی به ویژه شکل آلی آن در جیره‌های آزمایشی بر تغییرات مورفولوژیکی قسمت‌های مختلف روده کوچک در جوجه‌های گوشتی است. با توجه به اینکه بهترین شاخص

- Poult Sci. 75: 495-504.
6. Cao, J.P.R., Henry, R., Guo, R.A., Holwerda, J.P., Toth, R.C., Littell, R.D., Miles, R.D., Ammerman, C.B. (2000) Chemical characteristics and relative bioavailability of supplemental organic Zinc sources for poultry and ruminants. J Anim Sci. 78: 2039-2054.
 7. Caspary, W.F. (1992) Physiology and pathophysiology of intestinal absorption. Am J Clin Nutr. 55: 299S-308S.
 8. Cheng, J., Kornegay, E.T., Schell, T. (1998) Influence of dietary lysine on the utilization of Zinc from Zinc sulfate and a Zinc lysine complex by young pigs. J Anim Sci. 76: 1064-1074.
 9. Collins, N.E., Moran Jr, E.T. (1999) Influence of supplemental manganese and Zinc on live performance and carcass quality of broilers. Appl Poult Res. 8: 222-227.
 10. Chichlowski, M., Croom, W.J., Edens, F.W., MacBride, B.W., Qiu, R., Chiang, C.C., Daniel, L.R., Havenstein, G.B., Koci, M.D. (2007) Microarchitecture and spatial relationship between bacteria and ileal, cecal and colonic epithelium in chicks fed a direct-fed microbial, PrimaLac, and Salinomycin. Poult Sci. 86: 1121-1132.
 11. Ellis, R., Morris, E.R., Hill, A.D. (1982) Bioavailability to rats of iron and Zinc in calcium-iron-phytate and Calcium-Zinc phytate complex. Nutr Res. 2: 319-322.
 12. Fletcher, M.P., Gershwin, M.E., Keen, C.L., Hurley, L. (1988) Trace element deficiencies and immune responsiveness in human and animal models. In: Nutrition and Immunology. Chandra, R.K. (ed.). Alan R. Liss, Inc., New York, USA. p. 215-239.
 13. Fordyce, E.J., Forbs, R.M., Robbins, K.R., Erdman, J.W. (1987) Phytate×Calcium / Zinc molar ratios. Are they predictive of Zinc bioavailability? J Food Sci. 52: 421-428.
 14. Fuller, R. (1989) Probiotic in man and animal. J Appl Bacteriol. 66: 365-378.
 15. Ghasemi, H.A., Shivazad, M., Esmailnia, K., Kohram, H., Karimi, M.A. (2010) The effects of a synbiotic containing *Enterococcus faecium* and inulin on growth performance and resistance to coccidiosis in broiler chickens. J Poult Sci. 47: 149-155.
 16. Jahanian, R., Nassiri Moghaddam, H., Rezaei, A. (2008) Improved broiler chick performance by dietary supplementation of organic Zinc sources. Asian-Australas. J Anim Sci. 21: 1348-1354.
 17. Houdijk, J.G.M., Bosch, M.W., Tamminga, S., Verstegen, M.W.A., Berenpas, E.J., Knoop, H. (1999) Apparent ileal and total tract nutrient digestion by pigs as affected by dietary non-digestible oligosaccharides. J Anim Sci. 77: 148-158.
 18. Huang, Y. L., Lu, L., Luo, X.G., Liu, B. (2007) An optimal dietary Zinc level of broiler chicks fed a corn-soybean meal diet. Poult Sci. 86: 2582-2589.
 19. Jin, L.Z., Ho, H.W., Abdullah, N., Jalaludin, S. (2000) Digestive and bacteria enzyme activities in broilers fed diets supplemented with *Lactobacillus* cultures. Poult Sci. 79: 886-891.
 20. Katouli, M., Melin, L., Jensen-Waern, M., Wallgren, P., Möllby, R. (1999) The effect of Zinc oxide supplementation on the stability of the intestinal flora with special reference to composition of coliforms in weaned pigs. J Appl Microb. 87: 564-573.
 21. Kidd, M.T., Ferket, P.R., Qureshi, M.A. (1996) Zinc metabolism with special reference to its role in immunity. World's Poult Sci J. 52: 309-323.
 22. Leeson, S. (2005) Trace mineral requirements of poultry, validity of the NRC recommendations. In: Re-defining Mineral Nutrition. Taylor-Pickard, J.A., Tucker, L.A. (eds.). Nottingham University Press, Nottingham, UK. p. 113-117.
 23. Mohanna, C., Nys, Y. (1999) Effect of dietary Zinc content and sources on the growth, body Zinc deposition and retention, Zinc excretion and immune response in chickens. Br Poult Sci. 40: 108-114.
 24. Nahanshon, S.N., Nakaue, H.S., Mirosh, L.W. (1993) Effects of direct fed microbials on nutrient retention and parameters of single white leghorn pullets. Poult Sci. 72: 87. (Abstr.).
 25. O'Dell, B.L. (1992) Zinc plays both structural and

- catalytic roles in metalloproteins. *Nutr Rev.* 50: 48-50.
26. Park, S.Y., Birkhold, S.G., Kubena, L.F., Nisbet, D.J., Ricke, S.C. (2004) Review on the role of dietary Zinc in poultry nutrition, immunity and reproduction. *Biol Trace Elem Res.* 101: 147-163.
27. Pimentel, J.L., Cook, M.E., Greger, J.L. (1991) Research note bioavailability of Zinc-methionine for chicks. *Poult Sci.* 70: 1637.
28. Potten, C.S. (1998) Stem cells in the gastrointestinal epithelium: Numbers, characteristics and death. *Philos Trans R Soc Lond B Biol Sci.* 353: 821-830.
29. Prasad, A.S., Kucuk, O. (2002) Zinc in cancer prevention. *Cancer Metastasis Rev.* 21: 291-295.
30. Samli, H.E., Senkoğlu, N., Koc, F., Kanter, M., Ağa, A. (2007) Effects of *Enterococcus faecium* and dried whey on broiler performance, gut histomorphology and microbiota. *Arch Anim Nutr.* 61: 42-49.
31. Scholz-Ahrens, K., Peter, A., Marten, B., Weber, P., Wolfram, T., Yahya, A., Claus, C.G., Schrezenmeir, J. (2007) Prebiotics, probiotics, and synbiotics affect mineral absorption, bone mineral content, and bone structure. *J Nutr.* 137: 838S-846S.
32. Southon, S., Gee, J.M., Bayliss, C.E., Wyatt, G.M., Horn, N., Johnson, I.T. (1986) Intestinal microflora, morphology and enzyme activity in Zinc-deficient and Zn-supplemented rats. *Br J Nutr.* 55: 603-11.
33. Sherief, M.A.R., Sherief, M.S.A.A. (2011) The effect of single or combined dietary supplementation of mannan oligosaccharide and probiotics on performance and slaughter characteristics of broilers. *Int J Poult Sci.* 10: 854-862.
34. Stahl, J.L., Greger, J.L., Cook, M.E. (1989) Zinc, copper and iron utilisation by chicks fed various concentrations of Zinc. *Br Poult Sci.* 30: 123-134.
35. Sunder, S.G., Panda, A.K., Gopinath, N.C.S., Rama, S.V., Rao, M.V., Raju, L.N., Reddy, M.R., Chelasani, V.K. (2008) Effects of higher levels of Zinc supplementation on performance, mineral availability, and immune competence in broiler chickens. *J Appl Poult Res.* 17: 79-86.
36. Swinkels, J.W., Kornegay, E.T., Verstegen, M.W. (1994) Biology of Zinc and biological value of dietary organic Zinc complexes and chelates. *Nutr Res Rev.* 7: 129-149.
37. Tako, E., Ferket, P.R., Uni, Z. (2004) Zinc-methionine enhances the intestine development and functionality in the late term embryos and chicks. *Poult Sci.* 83 (Suppl): 267.
38. Wafa, A.E., Sayed, S.A., Ali, M.A., Abdallah, A.G. (2003) Performance and immune response of broiler chicks as affected by methionine and Zinc or commercial Zinc-methionine supplementations. *Egypt Poult Sci.* 23: 523-540.
39. Wedekind, K.J., Hortin, A.E., Baker, D.H. (1992) Methodology for assessing Zinc bioavailability: Efficacy estimates for Zincmethionine, Zinc sulfate, and Zinc oxide. *J Anim Sci.* 70: 178-187.
40. Wenqiang, M., Haihua, N., Feng, J., Wang, Y., Feng, Ji. (2010) Effects of Zinc glycine chelate on oxidative Stress, content of trace elements and intestinal morphology in broilers. *Biol Trace Elem Res.* 142: 564-556.
41. Willis, W.L., Isikhuemhen, O.S., Ibrahim, A. (2007) Performance assessment of broiler chickens given mushroom extract alone or in combination with probiotic. *Poult Sci.* 86: 1856-1860.
42. Xu, Z.R., Hu, C.H.M., Xia, S., Zhan, X.A., Wang, M.Q. (2003) Effects of dietary fructooligosaccharide on digestive enzyme activities, intestinal microflora and morphology of male broilers. *Poult Sci.* 82: 1030-1036.
43. Zulkifli, I., Abdullah, N., Azrin, N.M., Ho, Y.W. (2000) Growth performance and immune response of two commercial broiler strains fed diets containing *Lactobacillus* cultures and oxytetracycline under heat stress conditions. *Br Poult Sci.* 41: 593-597.

Effect of dietary supplementation by synbiotic and different zinc sources on broiler chicken performance, immune system and intestinal morphology

Sahraei, M.^{1*}, Janmohammadi, H.²

¹Department of Animal Sciences, Ardebil Province Research Center of Agriculture and Natural Resources, Ardebil-Iran

²Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Tabriz University, Tabriz-Iran

(Received 4 April 2014, Accepted 15 July 2014)

Abstract:

BACKGROUND: Use of synbiotic and zinc sources had synergetic effects on broiler chickens performance and immune response improvements. **OBJECTIVES:** This experiment was carried out to evaluate the effect of synbiotic and zinc sources on broiler chickens performance, immune response and gut morphology. **METHODS:** A total of 780, one-day old male broiler chicks were randomly assigned in factorial methods to 13 different experimental diets with 15 birds per replicate and 4 replicates per experimental diets for 7 weeks. The experimental diets contain unsupplemented basal diet and basal diets supplemented with varying concentrations of symbiotic (1-1.5g /kg of diets) and zinc oxide/Bioplex Zn (50-150mg/kg of the diets). **RESULTS:** In the unsupplemented basal diet weight gain was lower, feed intake and feed conversion ratio were greater than others ($p<0.05$). Antibody titer only in birds, fed on diets supplemented with synbiotic and zinc oxide (1.5 g of synbiotic/kg of the diets and Bioplex Zn 150 mg/kg of the diets) increased significantly ($p<0.05$). In duodenum the highest vili length was obtained in diet supplemented by 1.5 g synbiotic plus 150 mg /kg of diet and crypt depth in diets containing 1.5 g synbiotic/kg and 50-150 mg Bioplex Zn/ kg of diet significantly was lower than others ($p<0.05$). Villus in jejunum were affected of interaction effect of synbiotic and diet zinc level as in diet supplanted by 1.5 g synbiotic plus 150 mg Bioplex Zn /kg of diet were more than others and crypt depth only in diets supplemented whit 1.5 g synbiotic plus 50-150 mg Bioplex Zn was lower than basal diet ($p<0.05$). Highest amount of villi high/crypt depth ratio was observed in diets supplemented by 1.5g synbiotic plus 100-150 mg zinc oxide and 50-150 mg Bioplex Zn/ kg of diet($p<0.05$). **CONCLUSIONS:** The best production efficiency factor was observed in diet containing 1g synbiotic plus 100 mg zinc oxide. Also supplementation of diet by 1.5 g synbiotic and 150 mg zinc oxide and Bioplex Zn had positive effects on immune response and gut morphological structure in broiler chickens.

Key words: broiler chicken, immune, performance, synbiotic, zinc

Figure Legends and Table Captions

Table 1. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on weight gain and feed intake in broiler chickens. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

Table 2. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on feed conversion ratio and body weight in broiler chickens. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

Table 3. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on mortality and production efficiency factor in broiler chickens. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

Table 4. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on lymphoid organs relative weight and anti body titer in broiler chickens. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

Table 5. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on broiler chickens duodenum and jejunum morphology. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

Table 6. Effect of synbiotic and different zinc sources supplementation on broiler chickens ileum morphology. In the same column at least similarly superscripted by one letter are not significantly ($p<0.05$) different.

*Corresponding author's email: m.sahraei2009@gmail.com, Tel: 0451-2663407, Fax: 0451-2663408

